Orbit Soul vol. 6

- særnummer forud for udgivelsen af 'Imagine Peace'

Der var du jo!

Dette særnummer af Orbit Soul har fokus på de 31 poeter, der deltager i 'Imagine Peace', som udkommer fredag. Hvem er de, og hvad bidrager de med ? - det er hvad vi prøver at finde ud af...

Samtidig er der selvfølgelig også artikler, lyrik og fotos. Blandt andet af afdøde Jopie von Horn, som indsendte en lang række digte til 'Imagine Peace' - heraf blev de fleste brugt, men ikke alle...

De bedste hilsner

Sean Ryan Bjerremand

KOLOFON

Orbit Soul er et e-baseret tidsskrift, der søger at kombinere genrer inden for prosa, noveller, poesi og fotokunst og skabe en to-taloplevelse. Anmeldelser og artikler bringes også gerne.

Orbit Soul udgives og produceres af forlaget Orbit Soul

Orbit Soul er e-baseret og udgives på https://www.orbitsoul.dk og issuu.com/orbitsoul

Redaktør: Sean Ryan Bjerremand (ansv.)
Art director: Sean Ryan Bjerremand

Kontakt:
Orbit Soul
Æblets Kvarter 54b
2990 Nivå

Email: sean@orbitsoul.dk
Mobil: 29313332
ISSN: 2596-7185
CVR: 25553292

Copyright tilfalder kunstnerne hvad angår digte og fotos bortset fra på side 5 - copyright Sean Ryan Bjerremand

Indholdsfortegnelse

Portrætter:

Andy Eisner
Anett Sällsäter Christiansen
Anne-Dorthe Rohde
Anni Birgit Sørensen
Bente Nesgaard
Birthe Aela Faarvang
Bolette Borg
Daniel Mantel
Dorthe Kruuse
Helle Lenschow
Hverdagspoet Rasmus Thyrring
Ingvar SodaBark
Jette Bürgel Nielsen
Jopie von Horn
J.P. West
Kjeld Madsen
Leif Achton-Lynegaard
Michael Nerup Rieck
Marietta Eisner
Mimi Kirstine Jensen
Nete Krøll
Nicoline Christensen
Niels Østergaard
Sean Ryan Bjerremand
Steffen Baunbæk
T. Petra Geisler L. Nielsen
Thurston Magnus
Vibe Sophia Bjerremand
8220 Untold Stories

Digtere:

8220 Untold Stories - side 39
Nicoline Christensen - side 40
Bente Nesgaard - side 44
Jopie von Horn - side 45
Bolette Borg - side 47
Vibe Sophia Bjerremand
Sean Ryan Bjerremand

Andy Eisner

Andy Eisner, født 1970, deltager med et lille digt om det finurlige i at have en kone, der ikke rigtigt kan bestemme sig i forbindelse med køb af hynder til sine havestole. Han vælger dog at se det fra den lyse side :
'Men nu har jeg endelig fået færten:
Jeg er gift med prinsessen på ærten'.
Det er et meget jordnært, og meget morsomt, digt. Ja, man kan næsten se stakkels Richard Buckets forpinte ansigtsudtryk for sig, når han kører ud af landevejen, mens Hyacinth siger 'mind the cows!'
Andy ønsker ikke at optræde med billede

Imagine Peace

Den 51-årige svensk-danske forfatter Anett Sällsäter Christiansen er måske ikke længere et navn, der lyder så velkendt som forfatter, men hun debuterede helt tilbage i 2008 med romanen ' Brabrand 8220 - en ung kvindes fortælling', der efterfølgende har fået status som verdenslitteratur. Hun har deltaget i tre udgaver af Orbit Soul og deltager i 'Imagine Peace' som partner i duoen 8220 Untold Stories med undertegnede som den anden partner. Så helt neutral er jeg jo nok ikke...
Anett kom til Danmark som 18-årig. Hendes far er randrusianer – og ønsket om at møde sin danske familie fik hende til at søge lykken i Danmark. "Altså, jeg kan godt lide at tænke på mit liv som et eventyr!"

"Min mor og far mødte hinanden på et krydstogtskib på vej fra København til Mallorca. Undervejs blev det et forfærdeligt stormvejr, og skibet lå underdrejet i flere dage. Det var her, de mødtes."
Faderen tog med til Stockholm, men inden Anett blev født, gik forholdet mellem forældrene i stykker:"Jeg mødte ham én gang i løbet af opvækstårene, og det var som 11-årig. Men til sidst – som 17-årig – tog jeg herover, stillede mig op foran hans dør og så sagde jeg: "her er jeg!" Tre måneder senere flyttede jeg ind hos min halvsøster i Randers. Jeg skulle jo lige nå at blive 18 først -altså, det er da vist et værre eventyr, vi er i gang med at fortælle!"

Anett kan i det hele taget godt lide at tænke på sit liv som et eventyr. Astrid Lindgren, som hun som ung hjemmehjælper passede i Stockholm, er en stor reference, og teksten som udgør 8220 Untold Stories ´bidrag til 'Imagine Peace' er inspireret af Astrid Lindgrens eventyr om Brødrene Løvehjerte.
I et interview efter udgivelsen fortalte Anett, at noget af det mest mærkelige ved udgivelsen var, at hun kort efter udgivelsen blev mødt med en kommentar om, at nu skulle hun vel ikke længere være pædagog, men koncentrere sig om sin VIP-status. Det gav ikke rigtigt mening for hende, da hun fik idéerne i sin hverdag, der foruden pædagogjobbet bød på en aktiv hverdag i Kvindehuset i Århus, foreningen Familienetværk og meget mere, som jeg ikke rigtigt kan huske længere... Anetts kreativitet er mangeartet. Ofte sker det i form af fotos, hvor hun ser små historier i motiverne. Dette har hun bidraget med i Orbit Soul, ligesom det var indfaldsvinklen til dannelsen af 8220 Untold Stories, der debuterede i 2011 og havde en udstilling af digte med billeder til at hænge i Gellerupparkens beboerhus, Café Perlen, i fire år efter ferniseringen 1. maj 2011.

Anett har så også den anden side af kreativiteten - den socialpædagogiske. Hun er en pædagogisk ildsjæl, opvokset i 1970ernes Stockholm, og ved en oplæsning af et ikke-udgivet manuskript på Gellerup Bibliotek var der så stille, at man næsten kunne høre en knappenål falde til jorden. Anett oplevede her det samme som under udarbejdelsen af ´Brabrand 8220 - en ung kvindes fortælling' - at det bare var pletskud i forhold til beskrivelsen af virkeligheden. Man må virkelig håbe, at Anett finder anledning til at udgive manuskripterne, og det er efter min subjektive opfattelse et godt væddemål, at grunden til, at det ikke er sket, kan være de mange aktiviteter som beboerformand i boligområdet Toveshøj, hvor hun også arbejder som foreningsmentor for unge mennesker - det vil på godt dansk sige rådgiver i forhold til at finde gode fritidsaktiviteter

Anne-Dorthe Rohde, ergoterapeut og poet, er født i 1971 og fra København. 2015-19 kunne man i privatadressen Vesterbrogade 142a opleve artelieret 'When Pigs Fly'. Det kan man forresten stadig, men nu er det på fritidsplan. Samtidig har hun i de samme lokaler initieret 'Salong Føljeton' - en åben, poetisk salon.

I Orbit Soul har Anne-Dorthe deltaget fire gange. I 'Imagine Peace' bidrager hun dels med et billededigt der viser den nøgne krop med de kærlighedsminder som den 'bærer'. Samtidig et (corona?)digt om, at ondt bliver værre - men alligevel med et håb:

'I skumring og dæmning
behøver du ikke være bange
for vi er mange'

Anne-Dorthe fortæller:

'Poesien har altid været min venstre hånds arbejde mens jeg var i færd med at noget andet og tilsyneladende vigtigt med den hø. hånd.
Jeg søger, søger og undersøger poesiens mange udtryk. Min kunstneriske undersøgelse koncentrerer sig om den beboelige zone, på Jorden og menneskekroppens og naturens potentialer. Jeg vil granske de behov og forudsætninger der er grundlæggende.

Jeg startede for alvor i 2015 med at folde engle og flyende grise af Børsens avispapir og udgav poesikunstkort, de solgtes bl.a. i kunstmuseumsbutikker, hver med deres egen fortælling. De blev bragt i Cover magasin og Isabellas.
Siden kom drømmetræerne, poetiske fortællinger ved kunstneriske udsmykning af træer og grene, drømmetræer. Træet ’Drømme så store som verden’ udstilles sågar i museumbutik på HEART.
En af de lækreste ting jeg har lavet er kæmpe installationen ’Table of Wonder’ hos Greensquare i 2016.

De fleste digte og fotodigte er blevet til på langstrakte vandringer på Vesterbro og på klosterophold ved Limfjorden. Jeg forsøger med alle sanser at beskrive det ubeskrivelige gennem poesien. Digtfilm og performance er blandt mine foretrukne udtryk. .

Blandt Anne-Dorthes publiceringer kan nævnes:

- Realtime Poetry på you tube kanal @Anne-Dorthe Rohde
- Reality Poetry Postcards, 2016, serie, tryk, When Pigs fly
- Poesiæsker, 2014, When Pigs fly
- Orbit Soul 1,2,4 og 5.
- M´gasin, af Poetklub Århus, 2018. Se mindre

58-årige Anni Birgit Sørensen er veteran i Orbit Soul og før da i Tidsskriftet Reflex. Ja, faktisk har jeg i 7 år aldrig udgivet et tidsskrift, hvor Anni ikke har været repræsenteret. Hun forfatter digte, aforismer, sange og kortprosa og er oprindeligt uddannet i en boghandel. I 'Imagine Peace' bidrager hun med to smukke digte om håb i en svær tid. Du kan se flere af hendes digte på hendes hjemmeside

Bente Nesgaard

I 2019 lærte jeg Bente Nesgaard, f. 1949, at kende, da hun deltog i Orbit Soul #2. Siden da har Bente deltaget i 3eren og 4eren af Orbit Soul og nu også i 'Imagine Peace'.

Bente er et sympatisk og imødekommende menneske. Som forfatter har hun i Orbit Soul deltaget med altid velskrevne og indfølte digte, der har kredset om det eksistentielle. I ´Imagine Peace' deltager Bente blandt andet med en lille føljeton om 'En coronauge i dansens tegn.' Jordnær - og humoristisk - poesi. For mig er det komiske højdepunkt dag 4:

'Er i dag vidne til
En spurv i tranedans
Lars Løkke begynder at pippe op om
regeringens tiltag
Hans dansetrin er så pinlige
at jeg får ondt i fødderne
af at krumme tæer'.

Ja, haha...I digtene 'Jeg har byen i mit hjerte' og 'Længsel' kredser Bente Nesgaard om mere reflektive emner. Det rykker lidt i en gammel Århus-dreng (gæt hvem?) når Bente skriver
'Selvom det er nat
er himlen farvet af lys,
der fra butikkerne
skinner ensomt.'

'Længsel' sætter for mig at se fokus på det at komme ud af nuet og bryde rutinerne.

Hun starter med linierne
'Jeg længes.
Jeg ved ikke mod hvad
eller efter hvad.'

Til sidst sammenfatter hun det hele i afslutningen.
'Måske længes jeg
efter at længes.'

Birthe Aela Faarvang

Birthe Aela Faarvang, f. 1944, bekræfter i antologien, at det sagtens kan være ensbetydende med mere menneskeklog / litteratur og på en humoristisk facon, at man er lidt oppe i årene.
Birthe bidrager med en forrygende sjov 2-siders historie om en kvinde der drømmer om at score opgangens lækre fyr, men som kommer med alle mulige coronaindvendinger.
"Hun havde næsten spekuleret sig halvt ihjel de første par dage, mens hun ærgrede sig over sin egen dumhed. For kysse kan der slet ikke blive tale om, for ingen skal, selvom håndhygiejnen er god, røre ved hende uden at have maske på, sin egen vil hun også beholde på uanset, hvad

Her fra et tidligere portræt af hende:

Birthe Aela Faarvang, født 1944, er opvokset i København, men bor i dag på Lolland.

Digtning har altid været hendes store interesse, men dog mest til skrivebordsskuffen. Fra 2008 kom der lidt mere gang i skriveprocessen. Efter, at hun samme år var elev på Vallekilde Højskoles forfatterlinie. Hun har derefter deltaget i kortere og længere skrive-kurser.

Birthe Aela Faarvang, har foruden flere deltagelser i Orbit Soul, udgivet digte i flere antologier. For eksempel i 'Hov - vent et øjeblik!' (2011) og 'Der er et herligt land - det kaldes poesien' (2013) -

en antologi af 27 digtere, der har ladet sig inspirere af H.C. Andersens liv og digtning.
Antologien udkom på forlaget Ravnerock. I 2015 udgav forlaget Hagla antologien 'Lyriske Stemmer', og her var Birthe også med.

Bolette Borg

Artist in residens #point of no return#

Jeg er en poetisk skribent og performer, der arbejder mig ind i den givne kontekst.
Jeg leger med ordene og formidler direkte til tid, sted og personer. Min passion er den sanselige og kropslige formidling, og har størstedelen af mit liv arbejdet som akademisk og professionelt kunstnerisk med formidling.

Konteksten kan være lige fra det enkelte menneske, til det globale, nationale, lokale fortællinger.

Mit seneste kunstneriske projekt hedder Coronamoen.
Projektet Coronamoen handler om, hvordan poesien griber hovedpersonen og skriver sig på tværs af tid, sted og rum. Coronamoen har været en iscensat som en poetisk-performance gudstjenste i samarbejde med en præst, eltronisk musiker og en cellist med de to aktuelle digte Corana Medicin og Mr X.

Coronamoen er et ord, der er skabt af den fortælling der opstået igennem en poetisk, kunstnerisk og personlig pilgrimsvandring. Hvor poesien er blevet som en slags profeti og Bo lettes gæstebud.

Coronamoen udviklet sig, som en virtuel pilgrimsvandring set i lyset af den daværende aktuelle Corona ørken foråret 2020.
Der opstår både musik og poesien slukker den menneskelige tørke.

Poesien kommer til at være en tværfaglig skabelsesberetning, der vandrer fra Snoghøj til Mols og strander på et lille værelse på en nedlukket Løgumkloster Højskole. Tiden er fungere som en slags artist/klostercelle, kun forstander hendes 3 drenge og jeg bor der.

Trods en nedlukket verden bruger jeg legen med poesien på kryds og tværs imellem mine venner, dette en særlig virtuel nærhed på trods af fysisk afstand i den verdensomspændende Corona-situation

Året 2020 startede med jeg var optaget som Artist in residens på Snoghøj Højskole.
Men som en slags"Point of no return" blev eg sendt på #Herrens mark# med Corona ordet i halsen hvilket førte til det første poetisk -stik
#Corana medicin#
j

Som det første digt i Coronamoen, digtet blev på min rejse fra Snoglehøj til Mols.

"Corona medicin.'
Forårs anemoner skyder op, trods frygtens toner.
Så fin og skrøbelig,vi omgås med disciplin.

Corona skyder op mange steder,
svær at tæmme og gemme.

Et håndslag, knus i et nys,
er som et tænde et coronalys.
Her skabes folkegys.

Corona anemone,
lad os lære af din tone.

En foddans og et kærligt blik,
omgås uden at stille til tås.

En ny disciplin i et nærvær,
uden at være sær.
Kontakt uden fysisk klap.

Et smil til livets lim, vi ved det,
vi er fælles om at passe på den kim.

Sammen vi må bære,
det Corona svære,måske vi lærer,
at ære anemones sfære.!

Poesien skrev sig selv ind på en avis forside.
Pludselig fik jeg udgivet min poetiske fortælling i Nordsjælland største avis og efterfølgende vandrede poesien til udgivelser i seks landsdækkende aviser.

Poetisk iværksætteri på tværs af tid, sted og rum.
Poesien blev nøglen og åbningen til kreativitet og nye kunstneriske rum. Jeg inviterede min veninde til iscenesætte et maleri til mit digt. Ordlegen blev til endnu flere kunstneriske udvekslinger i aviser og virtuelle medier.

En danserinde, der bor midt i Sverige, udfordrede mig til at indlæse et af min andre digte, hvortil hun performer en fin poetisk danse video til digtet "I dette rum i denne stund".

#Mr. X Digtet #opstod udfra en drøm jeg havde om natten, da jeg var blevet kontaktet af en min ex-gamle kæreste på messeger.

Jeg sendte det ind som et poetisk anonymt lydbrev, og det blev til inspiration til et større projekt #Forbrændte Corona- billeder # Århusianske ensemble LYDENSKAB.

Ja, selv min far er brevet smittet med poesien.

På mine daglige pilgrimsvandringer i Løgumkloster og Coronaland opstod der pilgrimsmøder med bla. andet forfatteren af "Klosterruten" Jens Kristian Karup. Vi lavede en poetisk scene i foråret under det lyserøde kirsebærtræ med 3 meters afstand.

Poesi og magi
Ønsker at invitere til fællesskab igennem poesien og har erfaret hvordan den kan åbne nye døre til aviser, udviklike nuværende og nye sociale relationer.

Daniel Mantel

Navn: Daniel Mantel
Fødselsdato og år: 14/10 1961
Bopæl: Aarhus, Ghettorup
Inspiration: Mennesker. Individer og grupper. Deres adfærd og undren over samme…
Blandet med egne forvredne erindringer.
Tema i tekster typisk: Utypisk ulogik. Andres indre monologer. Dialoger med en uendelig mængde stadig voksende selv'er.
'Motto': Virkeligheden overgår altid fantasien: Hvilket kun fiktion kan beskrive.
Anekdote: Der var engang jeg opdagede meningen med livet. Med 'Aha!'-oplevelse og det hele. Jeg skyndte mig at pakke meningen ned i en kasse, og sende den til langtidsopbevaring. Hvert år betaler jeg regningen. Hvert eneste år...
Og hvis det lyder som en anekdote der ikke er ægte og oplevet, kan jeg angive dato, tidspunkt, sted etc fakta.
Og, forresten, prisen det koster at opbevare den. År efter år. Det er en ret tung post på budgettet. Jeg overvejer at droppe den, og lade den vende tilbage.
Meningen. Med 'Aha!' og det hele.
Mere end 40 års eksperimenter med det talte ord; deltagende i og initiativtager til utallige projekter og konstellationer. Inkluderende og implementerende de fleste andre kunstarter. Indimellem publiceret i div magasiner fra
Hvedekorn under Borum og frem, journalistik (Information), tekster til musik, etc.; Lydpluslitteratur/ Geiger, Vild med Ord;
cd & festival. Har flere gange været med i Orbit Soul og før da i Tidsskriftet Reflex, hvor han også blev benyttet som redaktionsmedlem. Samtidig er Daniel en glimrende fotograf, hvilket også kan ses i dette nummer, hvor han deltager med et digt der tilsyneladende fokuserer på døden

Dorthe Kruuse

Dorthe Kruuse, f. 1956 og fra Høje Taastrup, dukkede op i forbindelse med antologiens indledende fase og debuterede i Orbit Soul Vol. 4 i december 2020. Hun optræder med et meget jordnært, men reflekterende digt om hvad der er kærlighed. Er kærligheden nødvendigvis den dybtfølte kærlighed mellem to eller flere mennesker, der kender hinanden indgående? Dorthe stiller imidlertid et modigt spørgsmålstegn - er kærligheden blot det at søge, mærke og føle ? Et skønt, lille digt, der for mig vækker minder om John Lennons sang 'Look at me', som dukker op i hudløse stunder, hvor alle facader forsvinder.

'Look at me
Who am I supposed to be ?
Who am I supposed to be?
Look at me
What am I supposed to be?
What am I supposed to be?
Look at me
Oh, my love
Oh, my love'

Dorthe Kruuse har som én gang tidligere deltaget i Orbit Soul, og det var i december 2020. Hun bidrog med et tema, der hed 'Zombier trukket rundt af nyhedsapostlene'. Om hvordan den frie vilje ser ud til at blive undertrykt i det moderne samfund - i familierne, af venner, af myndighederne, af giganterne og medierne. Men hun er også en italesætter af den jordnære kærlighed - ja, i hendes afsluttende digt kan man næsten se hr. og fru Kruuse tænde pejsen i vintermørket og elske til bålets flammer.

Jeg vedlægger et link til sangen ' Look at me', som John Lennon udgav i 1970. Skønne er Dorthe Kruuses bidrag, i Orbit Soul og 'Imagine Peace', for de åbner sindet op.

Frederikke Sofie Faber

23-årige Frederikke Sofie Faber deltager i ‘Imagine Peace’ med et meget eksistentialistisk digt. Et digt, der handler om at 'slukke branden' i livet og starte forfra. Digtet blev skrevet i forbindelse med en kræftlidelse, som hun efter kemoterapi overvandt, selvom udsigterne ikke var specielt lyse. Frederikke Sofie Faber er nyudklækket bachelor i psykologi og kendt fra blandt andet den up-coming Nordisk Film-produktion 'Jomfruer fra rummet'. Efter min snak med hende er hun en af de medvirkende, som jeg sætter størst pris på.

Helle Lenschow , f. 1978, er en kvinde, jeg har kendt i snart 20 år - siden hun dagligt i radioen sagde: 'Velkommen til nyhederne fra Radio Victor, jeg er Helle Lenschow.' Gennem de seneste år har hun været blandt de mest sikre deltagere i Orbit Soul og således også i 'Imagine Peace'.

Helle Lenschow, født 1978, bor i Viborg, og hun har skrevet, siden hun var barn. Hun arbejder til dagligt som journalist.

Stilen er nede-på-jorden poesi, og selv betegner hun sig som håndværker og en tastaturtrommeslager med tendens til kvartalsdigtning.Hun bidrager med fire digte, hvor et af højdepunkterne er det samfundskritiske 'Jorden er flad', der indledes med versene

'Jeg har ret
du har ret
alle har ret.

Slet og ret.

Gik i seng i Wuhan,
stod op i Wuhan.'

Digtet kredser om de menneskelige træk i en coronatid, hvor folk drømmer om at blive socialmediakendt. Men der er tre andre digte, alle med en skarp tone og et kraftigt bid.

Helle er endnu en glimrende digter i denne antologi. Og så gør det jo heller ikke noget, at vi begge er vokset op med John Lennons musik.

På oplæsningsscener i København kan man nogle gange møde en 33-årig mand med sort neglelak og en stil, der minder 'mistænkeligt' meget om Onkel Danny. Den mand er Rasmus Selch Thyrring, der kunstnerisk lægger sig op ad den store mester allerede i sit kunstnernavn - Hverdagspoet Rasmus Selch Thyrring.
Rasmus er repræsenteret i 'Imagine Peace' med fem hverdagsdigte. De er så hverdagsagtige og så jordnære i deres form, at man egentlig bare mangler sætningen 'jeg holder af hverdagen'.
Det der driver Rasmus til at skrive (og som altid har drevet ham) er, at han kan sætte ord på følelser og situationer, uden at sige dem direkte, men i stedet beskrive dem gennem ordspil og metaforer.
Hans engagement inden for poesien ligger primært inden for Beat-generationens poesi, men er generelt inspireret af hverdagsobser- vationer og drømmescenarier, samt de små finurligheder der ligger derimellem.
Velbekomme!

Jeg fristes når nu det er Ingvar SodaBark jeg skal lave et portræt af til at gentage en gammel joke, som Poul Nyrup Rasmussen lirede af sig, da han som Ulf Pilgaards yndlingsoffer op gennem 1990erne fik lov til at lave en parodi på parodien: 'Dig (Ulf Pilgaard) kan man ikke sætte i bås. Det har landbruget slet ikke råd til!'

Bag navnet gemmer sig Brian Skovgaard, f. 1986, der under forskellige alias laver poesi, elektronisk musik og visuelle kunstprojekter- både solo og i kreative samarbejder.

Brian - undskyld: Ingvar - har tidligere udgivet to digtsamlinger, blandt andet en digtsamling om at være psykisk udfordret. Den hedder 'Lettere fermenteret' og udkom på SaxoPublish i 2020.

I 'Imagine Peace' deltager @IngvarSodaBark med fem digte og har tidligere deltaget i Orbit Soul 5. Men ærligt talt - han skal læses uden at være gengivet i brudstykker. Ingvar SodaBark er et talent langt ud over det almindelige, fordi han simpelthen ikke - og her er vi tilbage ved den gamle Nyrup-vits: 'Dig kan man ikke sætte i bås - det har landbruget slet ikke råd til!'

Jette Bürgel Nielsen har været blandt de regelmæssige deltagere i Orbit Soul siden starten i 2018. Blandt andet derfor er hun også naturlig at have med i 'Imagine Peace', men den vigtigste grund er selvfølgelig, at Jette er en fremragende forfatter.

I 'Imagine Peace' deltager hun med et enkelt digt om ordene, der drypper ned på papiret. Et digt om savn og om at skrive digte til en afdød person, der ikke kan læse med.

Hun er født i 1972 og har skrevet digte siden gymnasietiden (‘89-‘92) I 1997 sendte hun en digtsamling ind til Borgens Forlag, som ikke blev antaget, Herefter gik der faktisk 19 år, indtil et dødsfald på en tidligere kollegienabo i 2016 triggede hendes skrivekløe.

Jette siger selv, at hun skriver, fordi der er en masse, der skal ud af systemet. Hun lader sig inspirere af alt, hvad der omgiver hende: Mennesker hun møder, naturen, bøger hun læser, musik hun hører - de små ting, der sker, mens hun venter på, noget større vil ske.

I 2018 udgav hun så en autofiktiv roman: “Et kvarters venten” - om en kvinde i fyrrerne, der hver dag venter i et lille færgeleje og oplever den nære verden foran sig, mens hun tænker sig tilbage til kollegietidens store og ikke særligt nemme kærlighed; og i 2020 udgav hun truecrime-digtsamlingen “I dag er du Basse – min bror”, om hendes kendte halvstorebror, så i trykken. Basse var hendes storebror, der blev kidnappet og aldrig dukkede op. I OrOrbit Soulastede anmeldelsen af bogen blandt andet følgende kommentar af sig:

' Til slut i bogen virker det, som om forfatteren er nået til en
afklaring. Hun skriver på side 101:
" I dag er du Basse - min bror.
Glem alle spørgsmål og svar,
jeg ønsker at finde. Du er dig
som baby, barn, ung og voksen. Du er ånd og bevidsthed.
I dag er du dig, og jeg er mig,
og i virkeligheden er der intet andet, der betyder noget."
Hvad kan jeg, som anmelder, sige ? Egentlig føler jeg, at
Jettes hudløse gengivelse er nok - og at det står for sig
selv som fremragende litteratur. Sætningen "i dag er
du..." vidner om, at forfatteren har haft sin forsvundne
bror helt inde under huden og identificeret sig fuld -
stændigt med sin søgen efter sin bror. Bogen er så
stærkt skrevet, at den går langt ud over, hvad man
normalt oplever.' Hun fik 6 ud af 6 stjerner i Orbit Soul.

Det er meget muligt, at Jette Bürgel Nielsen kun bidrager med et enkelt digt i 'Imagine Peace', men hun og hendes digt bliver udgivet med stolthed!

Jopie von Horn

Hvem er Jopie ?

Fortalt af Jopie von Horn (1936-2022)til Orbit Soul 1 i 2018

Jeg er født i København 1936.

Da min far var svensk, boede mine forældre i Malmø. Min mor tog kun til København for at føde mig. Det blev jeg nu ikke mere
dansk af. Men opholdet i Sverige blev nu ikke af længere varighed. Min far var så vidt jeg har forstået ret glad for damer, så da jeg kun var otte måneder gammel tog min mor mig under armen og rejste hjem til sin mor i København.
Min far derimod, der hed Leopold von Horn, heraf mit mellemnavn, Leopoldsdotter, prøvede forgæves at få min
mor tilbage - men uden held. Da det ikke lykkedes, tog han i stedet til intet mindre end LEOPOLDVILLE i Belgisk Congo - og blev der! I det mindste til revolutionen tvang alle hvide til at flygte hjem, hvor de kom fra.

Vi boede hos min mormor i otte år. Hun havde en kæmpe stor lejlighed Ved Glyptoteket lige overfor museet. Museumsinspektøren boede lige nedenunder, og da min mormor havde massevis af palmer der efterhånden nåede op til loftet, foreslog hun ham at stille dem op på Glyptoteket under glaskuplen rundt om Vandmoderen. Det syntes han var en glimrende ide, og det var begyndelsen til PALMEHAVEN, der nu vokser helt op i glaskuplen.

Min mormor gjorde to ting, der har betydet meget for mig i mit senere liv.
Hun tog mig ofte med på Glyptoteket og fortalte mig om de forskellige ismer og om de romerske skulpturer. Den anden ting var hendes store interesse for litteratur. Jeg kom i skole som seksårig og lærte hurtigt at læse og skrive.

Så begyndte jeg at skrive digte, og Mormor læste dem og talte med mig om dem. Når min mor læste dem, roste hun dem til skyerne. Mormor, derimod, forklarede hvad der var godt og mindre godt - og hvorfor. Hun lærte mig om versefødder og forskellige måder at sætte et digt op på.

Da min mor giftede sig igen, flyttede vi til Charlottenlund, og jeg kom til at gå på MAGLEGÅRDSSKOLEN.

Jeg fortsatte med at digte og skrev mine stile på vers. Min lærer sagde, at han måtte ikke give mig karakter for det. Da jeg var tretten år, ville en af mine klassekammerater gerne låne de digte, jeg ellers skrev, og vise dem til sin far, der havde et bogtrykkeri i Sct Peders Stræde. Han lod dem trykke, og jeg fik en stor kasse med små lysegrønne hæfter, som han lod udgive året efter under fornavnet Margaretha. Det kom af, at min svenske far insisterede på, at jeg skulle hedde et svensk navn. Men min mor, mormor og oldemor kaldte mig altid Jopie. Senere fik jeg slettet Margaretha og tog navnet Jopie.

Hvis min far havde vidst det, var han sikkert blevet enorm såret. Men da han efter flugten fra Belgisk Congo kom hjem til Sverige, fik han min adresse på min ødegård i nærheden af Kristianstadt, hvor vi aftalte at mødes og lære hinanden at kende. Jeg glædede mig til endelig at se min far, der kom i bil hele vejen fra Stockholm. Men den aften, vi havde aftalt kom ingen. Jeg var frygtelig skuffet.
Næste dag ringede telefonen. Det var hans advokat og bedste ven, der fortalte, at han var kørt frontalt ind i et træ i skoven - ret tæt på det sted, hvor jeg forgæves havde ventet ham.
Jeg blev uddannet på STATENS TEATERSKOLE som instruktør, manuskriptforfatter og senere scenograf og tegner på SKOLEN FOR BRUGSKUNST (den senere Designskole).
Startede PEGASUS TEATRET, skrev
stykker, instruerede og turnerede rundt i hele
landet. Måtte desværre stoppe min
teaterkarriere, da jeg fik et par mislykkede
gigtoperationer.
Underviser i stedet i tegning, maling og forskellige former for skriverier, manuskripter, digte, erindringer, noveller mm. Derudover holder jeg foredrag samt afholder digtegrupper med børn, hvor jeg lærer dem at skrive historier, illustrere dem og får trykt et eksemplar til hver.
Min største inspirationskilde er mine vilde farverige indtryk fra mine mange rejser rundt om i verden.
Jeg lod bygge et hus i junglen på Sumatra. Det havde jeg i femten år, lærte sproget og fik en fin kontakt med de indfødte. Havde en orangutangven, der besøgte mig hver dag i et træ overfor mit hus. Og under huset var der en lille hule, hvor der boede en hel familie varaner på ca. to meter.
Der var en mand, det havde fået en rigtig god ide. Han fældede en masse stammer i junglen af de forskellige fine træsorter, som man kunne sælge i Europa for en formue.

op. så jeg fortsatte bare på den måde Da jeg var tretten år, ville en af mine klassekammerater gerne låne de digte, jeg ellers skrev, og vise dem til sin far, der havde et bogtrykkeri i Sct Peders Stræde. Han lod dem trykke, og jeg fik en stor kasse med små lysegrønne hæfter, som han lod udgive året efter under fornavnet Margaretha. Det kom af, at min svenske far insisterede på, at jeg skulle hedde et svensk navn. Men min mor, mormor og oldemor kaldte mig altid Jopie. Senere fik jeg slettet Margaretha og tog navnet Jopie.

Hvis min far havde vidst det, var han sikkert blevet enorm såret. Men da han efter flugten fra Belgisk Congo kom hjem til Sverige, fik han min adresse på min ødegård i nærheden af Kristianstadt, hvor vi aftalte at mødes og lære hinanden at kende. Jeg glædede mig til endelig at se min far, der kom i bil hele vejen fra Stockholm. Men den aften, vi havde aftalt kom ingen. Jeg var frygtelig skuffet.

Næste dag ringede telefonen. Det var hans advokat og bedste ven, der fortalte, at han var kørt frontalt ind i et træ i skoven - ret tæt på det sted, hvor jeg forgæves havde ventet ham.

Jeg blev uddannet på STATENS TEATERSKOLE som instruktør, manuskriptforfatter og senere scenograf og tegner på SKOLEN FOR BRUGSKUNST (den senere Designskole). Startede PEGASUS TEATRET, skrev

stykker, instruerede og turnerede rundt i hele

landet. Måtte desværre stoppe min

teaterkarriere, da jeg fik et par mislykkede

gigtoperationer.

Underviser i stedet i tegning, maling og forskellige former for skriverier, manuskripter, digte, erindringer, noveller mm. Derudover holder jeg foredrag samt afholder digtegrupper med børn, hvor jeg lærer dem at skrive historier, illustrere dem og får trykt et eksemplar til hver.

Min største inspirationskilde er mine vilde farverige indtryk fra mine mange rejser rundt om i verden.

Jeg lod bygge et hus i junglen på Sumatra. Det havde jeg i femten år, lærte sproget og fik en fin kontakt med de indfødte. Havde en orangutangven, der besøgte mig hver dag i et træ overfor mit hus. Og under huset var der en lille hule, hvor der boede en hel familie varaner på ca. to meter.

Der var en mand, det havde fået en rigtig god ide. Han fældede en masse stammer i junglen af de forskellige fine træsorter, som man kunne sælge i Europa for en formue.

Det gjorde han så. De fældede stammer flød med strømmen i floden, der løb forbi landsbyen på den ene bred og mit hus på en klippe i junglen på den anden bred.

Det var vinter og højvande. Da det nåede ud for min klippe var vandet fyldt med klippestykker, der dannede en prop, så hele flåden af stammer stoppede brat. Nu dannede højvandet en flodbølge, der oversvømmede hele landsbyen - og alle druknede. Alle mine gode venner, jeg havde kendt i så mange år.

Jeg lod hus være hus - og kom der aldrig mere.

Det gjorde han så. De fældede stammer flød med strømmen i floden, der løb forbi landsbyen på den ene bred og mit hus på en klippe i junglen på den anden bred.
Det var vinter og højvande. Da det nåede ud for min klippe var vandet fyldt med klippestykker, der dannede en prop, så hele flåden af stammer stoppede brat. Nu dannede højvandet en flodbølge, der oversvømmede hele landsbyen - og alle druknede. Alle mine gode venner, jeg havde kendt i så mange år.
Jeg lod hus være hus - og kom der aldrig mere.

J.P. West

J.P. West dukkede op i Orbit Soul-regi i 2020 i forbindelse med vores begges deltagelse i Facebook-gruppen 'Levende Poesi'. J.P. åbner festen med digtet 'Antologi' , som en let og hyggelig intro til 'Imagine Peace', hvorefter han på de i alt ni sider slår over i reflektioner om at skabe (i digtet 'At skabe er at leve'), et meget ambitiøst digt som sammenfattes meget godt af ét enkelt vers
'At skabe er at leve
for når man skaber
noget af værdi for andre
giver livet mere mening
end hvis man kun tænker på sig selv.' En religiøsitet anes i digtene 'Himmelkuglen', 'Orbit Soul' og ´Rummet og Tiden', men der gives plads til tvivl i afslutningen på 'Rummet og Tiden'

Mening har Skønhed
Intet kommer af Intet
Godhed er Sandhed
Og Alting en Årsag
Jeg finder den nok en dag.

J.P. West er en gave til 'Imagine Peace' - utroligt, at det her er hans debut!

Kjeld Madsen

Den hyperproduktive Kjeld Madsen fra Århus er også blandt deltagerne i 'Imagine Peace'. Han deltager blandt andet med et dybtfølt digt om den afdøde digter Yahya Hassan.
'Først og fremmest
en digterstemme på det perkerårhusianske
der var dit ærlige hjertemål og stolthed
Din stemme er uundværlig og savnet
som dine digte.'
Jeg må indrømme, at Kjeld Madsen her prikker EN DEL til min dårlige samvittighed - jeg var blandt de, der nægtede at læse ham på grund af hans dårlige opførsel...

Kjeld Madsen, f. 1944, er en indsjæl som digter. Jeg kunne have udgivet meget mere, hvis jeg ikke havde skåret det til. I kommunikationen med Kjeld Madsen er kommentarer a la 'bare brug løs - også af tidligere indsendte digte!' eller 'jeg kan jo blive ved!' slet ikke usædvanlige. Og der må jeg sige, at problemer er gode at have, når det gælder LUKSUSproblemer ! I Orbit Soul er Kjeld blevet publiceret i Orbit Soul 1-4. Før da var han en flittig deltager, da jeg var redaktør for Tidsskriftet Reflex.

Nedenfor ses hans selvportræt:

Kjeld Madsen

Evighedsdigter.
Årgang 1944

Har aldrig vidst hvad han ville være, når han blev stor og fandt heller aldrig ud af det, da han ifølge kalenderen og konventionerne med tændstikker.

Er med i de to digtantologier "Hov! Vent lige et Øjeblik" og "Poesibogen - kun en kladde". Har desuden været regelmæssig deltager i Orbit Soul samt i de sidste numre af Tidsskriftet Reflex, der blev udgivet indtil 2018.

Solgte i 1970'erne nogle digte til Ekstra Bladets daværende kulturside "Vinduet" og til "Dagbladet Information" (da man kunne få penge for sådan noget), men har ellers ligget stille med digteriet indtil engang i to tusinde års tallet, hvor han tog det op igen. Han skriver mest om eksistensen: Livet, døden og kærligheden. Begyndte at skrive digte efter engang i gamle dage efter som meget ung at have læst Gustav Munch-Petersen og Klaus Rifbjerg. Holder nu om dage uendeligt meget af at læse Inger Christensen og den portugisiske diger Fernande Pessoa. Især kan han ikke få nok af Pessoa, som han regner for at være én af tidernes allerstørste

Kjeld Madsen bor i Århus.

Leif Achton-Lynegaard. født 1954. bor i Munkebo på Fyn. Tre udgivelser i Orbit Soul er det blevet til, og nu er han også med i antologien med tre digte.

Leif har i min optik udmærket sig med fine digte og en altid venlig og respektfuld opførsel.

I 'Imagine Peace' hedder digtene 'Fart', 'Ønskedrøm' og 'Man on the moon'. Han lægger ud med 'Fart' – et digt med reflektioner over hvad der får en hurtigt frem. Linierne og overvejelserne kører i en rasende fart – inden han slutter med 'i dag er jeg lidt sent på den så jeg napper bussen nede på hjørnet'. 'Ønskedrøm' er en herlig ironisering over en forgæves kærlighed. 'Jeg talte i søvne om fælles drømme – nu drømmer jeg alene om dig med åbne øjne.' Og endelig er 'Man on the moon' et digt om at flyve på en ørn til månen. 'Intet er umuligt efterladte fodspor vil stå til evig tid.'

Leif er inspireret af dadaisme, surrealisme, det groteske, det sjove og det satiriske.

Han har udgivet tre digtsamlinger 'Med modvinden i ryggen' i 2002. Siden i 2004 og 2005 : 'Leif den lykkelige' og 'Maskespiller'.
I 2007 og 2009 kom to novellesamlinger: 'Virkelighedsflygtning' og 'Rabies'.
Endelig i 2014 romanen 'Håndkraft- en lige højre.'

Så har han bidraget med tekster /digte i nogle skandinaviske antologier og tidsskrifter.
Antologibidragene har bla. været med sammenslutningen af fynske forfattere i forbindelse med verdens poesidag, det poetiske bureau, 57nords antologi 'Poesibogen – kun en kladde', Underskoven og en svensk haiku antologi.

Mht tidsskrifter har Leif bl.a bidraget i danske Hvedekorn siden 2008, Slagtryk(net tidsskrift), Udkan t, Poesiens, Censur (Net) – i svenske Tydningen, Ordkonst, Kritiker , Horisont og norske Lasso, Bøygen, Riss, Filologen, Voks, La Granada, Replikk , Etter, Prosopopeia. Samt onlinetids-skrifterne Reflex (2014-18) og Orbit Soul siden 2018.
Leif´s prioriteringer er digtene og de korte tekster / novellerne. Han siger ' man skal da aldrig sige aldrig mht en roman mere nu hvor jeg har fået masser af tid til rådighed.'

Han har arbejdet som ejendomsfunktionær / Inspektør/Ejendomsmester ved boligselskabet Lindø og Boligselskabet ABCD indtil 1 januar 2022, hvor han gik på pension.

Michael Nerup Rieck

Update om 'Imagine Peace':

Michael Nerup Rieck, født 1960, er blandt de mest faste bidragsydere i Orbit Soul - kun Orbit Soul vol. 3 har været uden Michaels deltagelse.

I 'Imagine Peace' deltager Michael med fire digte, der er korte, men fulde af udtryk. Om københavnske stemninger af melankoli -på havnen, i Nordvestkvarteret med enker, der kan dufte røgen fra krematoriet, og på Vesterbro.

'Vesterbro

I himmelvindue
i fjernhed
fra det utrættelige jammerliv
sidder en lille depression
og råber Gud midt imod'

Og digtet Sorø Station viser et øjebliksbillede fra den lille, midtsjællandske stationsby. Om tog, der passerer igen og igen, mens tiden synes gået i stå.

Michael Nerup Rieck er et sympatisk menneske med en stærk, personlig energi og stor respekt for andre mennesker. Det er altid behageligt at arbejde sammen med ham. Da jeg skrev til ham og spurgte ham, om han ikke lige kunne skrive nogle linier om sit forfatterskab, kom følgende svar:

'Hej Sean !

Mit "skrivende liv" startede pludseligt og intuitivt i 13 års alderen, hvor ord på ord begyndte at danne mening i en retning, jeg ikke havde prøvet før - man kan sige, at jeg intuitivt ramte en verbal åre, som overraskede mig - jeg arbejdede videre med ordene og lidt efter lidt udviklede der sig et univers, som jeg siden har fulgt op på. Jeg må dog sige, at jeg havde en pause på næsten 20 år, hvor jeg ikke skrev en linie, men pludselig var inspirationen tilbage og invitationen fra dig gjorde det ikke mindre spændende at gå ind i universet igen, så tak for det, Sean !

Venligst
Michael' Se mindre

Kommentarer

Marietta Eisner

Så kommer vi til den ultimative udfordring...at anmelde sin svigermor....Københavnske Marietta Eisner, født 1947, har jeg kendt, siden jeg havde været kærester med min kone i cirka 20 minutter. Det slap jeg meget godt fra, når hun selv skal sige det. Marietta er en hidtil ukendt skrivebordspoet, der i årevis har skrevet til egen skrivebordsskuffe - et uforløst talent, men ud af en gøgler- og skuespillerfamilie, der tæller både Bakke-sangerinder, gøglere, en onkel der var Pjerrot i Tivoli samt en afdød skuespiller.

Desværre har jeg også her efter, at bogen er sendt til tryk kunnet konstatere, at der ved indskrivningen af de håndskrevne digte fra papir til computerformat har sneget sig to mindre fejl ind, hvilket jeg på forhånd vil undskylde og beklage. Det er rigtig ærgerligt, uanset om det er ens svigermor eller andre, det går ud over.

Marietta bidrager med seks digte af ældre stil, bygget op om rim og flittig brug af humor. Et eksempel er digtet om en solsort og en musvit, der havde sat sig på hendes havestakit - og så kommer det komiske antiklimaks.

'Jeg nød en solsort og en
lille musvit
der satte sig her på mit
havestakit
først senere så jeg
de klatter der var skidt'

Men Marietta mestrer også at skrive om alvorlige emner - 'Mit indre viskelæder' - den indre kritiker, der altid ligger på lur og
'det helmer vist ikke
før du er visket ud!'

Eller hendes sidste digt om hendes biologiske far, som hun først mødte sent i livet.
'Nu hviler du stille og er sovet ind
men jeg bærer rundt på en del af dit sind.'

Jeg er glad for at kunne byde Marietta velkommen i Orbit Soul! Marietta ønsker ikke at blive vist med billede, og det har jeg besluttet at respektere.

Pursue Peace

Mimi Kirstine Jensen

Mimi Kirstine Jensen, f. 1980, deltager i 'Imagine Peace' med to digte, der nærmest er helt blomsterbarnsagtig i sin form. Jeg ved ikke, om det er hensigten, men for en gammel (sådan da - 44 år er vel også en slags alder!) hippie som mig er det skønt at læse digte, blandt andet med følgende sætning: 'Nu ser jeg tilbage og ved, at det første jeg vil gøre er at kramme' i et digt der fortæller om at noget har været skidt, og at verden er crazy selvom vi ikke rigtigt ved hvorfor

'Livet, min familie, natur og mystik og ting jeg oplever i min hverdag.
Min drivkraft er lysten til at skrive, jeg kan ikke lade vær.
Når jeg skriver, så lever jeg livet lidt mere.
Jeg begyndte at skrive dagbog som barn, da min far var syg.
På et tidspunkt gav jeg mig til at skrive digte og historie og har gjort det lige siden.'

55-årige Nete Krøll er et velkendt navn på de københavnske scener, som jeg stiftede bekendtskab med for 7 år siden som redaktør for Tidsskriftet Reflex og siden har mødt ved flere lejligheder. Vi, der kender Nete ved, at hun ikke er god på en scene - men hun er en blændende forfatter, der skriver digte med en sjældent evne til at leve sig ind i handlingen. Derfor har hun også været med i 4 ud af 5 numre af Orbit Soul, med 3eren som eneste undtagelse.

Netes bidrag til 'Imagine Peace' er et af hendes meget modige, erotiske digte. Det er efter min mening sjældent, at erotiske digte ikke bliver 'for meget', men det er ikke tilfældet her. Med sjældent fundne ordsammensætninger beskriver Nete et af de smukkeste møder mellem mennesker.

Nete skriver om sig selv.

'For mig er det at skrive en livslang rejse der startede da jeg var teenager hvor jeg skrev mit første digt til en jeg var forelsket i fra klassen og læste Tove Ditlevsen. En rejse der kommer dybt ned i min sjæls dybder og nuancer. der er mange ting der inspirerer mig naturen der kommer frem i et haiku, mennesker jeg møder eller har kendt i min biografi f.eks hvor jeg også beskriver sjælens mørkeste stunder. refugier. erotik hvor jeg beskriver dens frydefulde rislen eller længsel efter den rette, eller mindre heldige oplevelser. i en årrække har jeg skrevet til billeder Anna Ancher f.eks. eller willumsen eller Van Gogh. jeg læser Pia Tafdrup Frederico Lorca Benny Andersen, Michael Strunge og 1000 danske digte fra Rosinante hvor fortiden stadig kan fryde mig ved Grundtvig eller Blicher. og bringer fantasien i spil og researcher når jeg skriver krimier. poesi til unikke billedkunstner er hvad jeg mest gør det i nu men hvad fremtiden bringer kan man ikke altid vide hvad bringer da jeg mener man skal være nysgerrig hele livet også i sin skrivning'

Nete er også meget andet end erotisk digtning - eksempelvis har hun skrevet en digtsamling, der handler om at udforske naturen. Prøv engang at tjekke hendes forfatterskab ud!

Nicoline Christensen

Nicoline Christensen, født 1999, er ærkekøbenhavner og deltager i 'Imagine Peace' med to digte.

Hendes stil er inspireret af beat-stilen og hun har et skarpt fokus på budskaber i sin poesi. Hun har en kærlighed til det mundtlige, simple sprog og fokus på overraskende billeder, eller stærke formuleringer.

De to digte i denne antologi er ingen undtagelse. 2- siders-digtene 'Jeg burde have en fagforening' og 'Den heldigste generation nogensinde' brager igennem med slagkraftig poesi.

' Vi er generationen
der lever for at feje den forriges lort op
vi er generationen
der er dømt til at fejle
Vi er den heldigste generation nogensinde
- vi er bare så heldige!'

I 2017 valgte hun for første gang at stille sig op på en scene med et stykke poesi i hånden og siden da, er hendes kærlighed for spoken word kun vokset.

Siden da har hun gennem poesi været med til at nuancere og diskutere områder som psykiatrien, unges trivsel, samtykke og meget mere på bl.a. Gentofte rådhus. Ligeledes har Nicoline gennem et engagement i bestyrelsen for Foreningen For Litterære Håndsrækninger og redaktionen for foreningens tidsskrift, Plenum, virket for litteraturen. I 2020 udkom hun i antologien ”Kodyle tider” og kan også læses i Orbit Soul nr. 5.

Nicoline studerer til dagligt sin bachelor i retorik på KU.

Niels Østergaard er veteran i Orbit Soul og har faktisk hele 13 registrerede udgivelser af digtsamlinger i hæfteform bag sig. Den 67-årige biolog har et sjældent blik for finurlige tekster og underspillet humor, men han kan også træde meget dybt - og slippe fint fra det. I 'Imagine Peace' optræder Niels med digtene ' A room', 'Veganer', 'Opera' ,'Visdom', 'Broken Bone' og sidst, men ikke mindst: 'Karen Thaene'.

Karen Thaene

Karen Thaene er født derhjemme
Forældrene levede et stille liv
Passede begge deres arbejde
Var begge gode til tidsfordriv
Lille Karens lyse lokker
Krøllede slanger hele vejen
Fra toppen ned over skuldrene
Og var alle, sammen med sangen
Som lille Karen ofte sang
Om at se hele den vide verden
Noget forskellig fra hendes forældres grånende hår og begrænsede færden
Karen Thaene voksede op
Nysgerrig om verden viden om
Kunne ses i hendes bogreol
Der vidnede om en læselyst, som
Klingede kaldetoner til himmelens blå
Hvælvinger og til jordens indre
Til månens genskin af solens lys
Og til bjergenes højeste tinder
Til grotternes kolde, sorte dyb
Hvor stalakitter drypper jordens salt
Til havenes allerdybeste kløfter
Hvor stort set alt livs´dage er talt
Karen Thaene har udlevet dette
Fulgt sit kald, rejst viden om
Været steder ingen turister kommer
Set helligdomme, særegne som
Rummer mennesker, hvis tilværelse er viet
Til at dyrke askesens simple liv
Mens Karen Thaene har rejst verden tynd
Helt modsat forældrenes tidsfordriv

Karen Thaene har udlevet dette
Fulgt sit kald, rejst viden om
Været steder ingen turister kommer
Set helligdomme, særegne som

Sean Ryan Bjerremand , f. 1977, er ejer og primus motor på Orbitsoul , og kendt som en digter med humor og en fortællende digterstil. Han er kendt i digtermiljøet i sin hjemby Århus gennem mange år, både i forbindelse med Tidsskriftet Reflex (2015-18), på den åbne poesiscene samt 8220 Untold Stories. De sidste 2 år er han også blevet et kendt ansigt i det københavnske poesimiljø efter, at han flyttede til Nordsjælland i 2020. Han startede Orbit Soul i marts 2018.

Sean fascineres af tanken om at gøre digtning til en slags komposition. Lade ordene åbne sindet op, så sindet selv bevæges. Med Orbit Soul har han forsøgt at skabe en totaloplevelse, så dimensionerne spiller sammen. Der skal både være tekst, foto og nogle gange også videoer med.

- Jeg er nok den eneste redaktør i Danmark, der insisterer på et så farverigt layout, men jeg føler, at det svarer til at vælge mellem gråvejr eller solskin. Det er ikke alt, der sker på en solskinsdag, der er dejligt - men det er altid rarest, når solen skinner. Derfor kommer også alvorlige digte med på en solskinsbaggrund, fortæller Sean Ryan Bjerremand.

Sean Ryan Bjerremand har svært ved at pege på digtere, der har haft indflydelse på ham som digter, men han fremhæver John Lennon og Julian Lennon som vigtige rollemodeller.
- Med hensyn til humoren er jeg dog nødt til at fremhæve min far, som aldrig var bange for at spille klovn!

Sean deltager i antologien med et selvbiografisk digt om et forhold med en kvinde, der er underlagt massiv, social kontrol fra sin familie, et digt om ægteskabet og det seksuelle samlivs glæder, et rablende digt om hvorvidt det efter corona hedder 'positiv' eller 'negativ' samt et digt om glæden over at være blevet ' far' til en shih tzu-hund.

Steffen Baunbæk, født 1973, var blandt de første deltagere i Orbit Soul, som jeg inden da havde arbejdet sammen med om udgivelsen af 'Poesibogen - kun en kladde', som 57nord udgav i 2018, og hvor han deltog. Ligeså beskeden han virker uden for scenen, lige så meget brager han igennem på skrift og fra en scene. Jeg kan lide at arbejde sammen med ham, ikke kun fordi han er en glimrende digter, men også fordi han giver både med- og modspil og forholder sig åbent til omverdenen. Han er med i 'Imagine Peace' med en god håndfuld digte.

Steffen Baunbæk, der stammer fra Silkeborg-egnen men gennem mange år har boet i København, har indtil videre ni digtsamlinger bag sig. Den første, Picnic i Hiroshima, udkom i 2012, den seneste, Digterens hus, i år på Røde Mor-medlemmet Tommy Flugts forlag, Aurora. Tilsammen har de aftegnet et spor, der rækker fra beatdigte over hjemstavnspoesi og mere politiske ting til rimede fabler og fortællinger. Et fyldigt udpluk af disse bøger - samt en masse andet, hidtil upubliceret materiale, vil til i 2023 være at finde i udvalget Høns i Asparges, der en anelse forsinket vil markere hans 30 års-jubilæum som publiceret digter, selvom visse af teksterne rækker helt tilbage til 1988.

Frem for noget, der partout skal udtrykke hans synspunkter og holdninger, opfatter Baunbæk poesien som en kraft, der skyller igennem ham. En fortsat strøm af tekst, der løbende ændrer retning og praksis, og hvor alle typer motiver, emner og greb er tilladt. Ideelt set ser han helst, at produktionen med tiden kommer til at omfatte alt, han er og har været, men samtidig udfordrer og rykker ved vedtagne begreber som eksistens, logik, tid og rum. At bruge sproget er en måde at udforske virkeligheden på, og jo færre forestillinger, man på forhånd har gjort sig om det, man når frem til, jo bedre.

28-årige T. Petra Geisler L. Nielsens bidrag - digtet 'Baglæns' - er et godt eksempel på, at selvom man tænker 'Imagine Peace', er det nødvendigt at erkende det negative for at kunne sætte fokus på det, man drømmer om og håber på.

Digtet handler om ikke at turde håbe - fordi overskudet ikke er der, men fornemmes dog som et retrospektivt digt - et tilbageblik. De sidste to vers viser denne ambivalens:

"Jeg går baglæns mod fremtiden

Det er forventeligt, håbet og ønsket
....gå min egen måde
i mit eget tempo mod fremtiden"

Petra skriver: “Jeg elsker at skrive.

Når jeg skriver, føler jeg ingen begrænsninger til at gerne vil opnå, hvem jeg ønsker at blive. Jeg tør at bruge ord som udtrykker mine tabulagte følelser efter min turbulente barndom.

Jeg elsker at skrive, og ordene har reddet mig. Når jeg skriver, lytter jeg til mig selv.

Det bedste er dog at finde ud af, at jeg ikke er alene, når folk tør at læse med.”

Thurston Magnus blev født (sådan da) d. 5. februar 1978. Det har han ikke fortrudt endnu. Han var en velfriseret knægt som lille, men fik senere The Devil's Haircut. Han fandt tidligt sin inspiration i al det visuelle vanvid af tegneserier som bibliotekets stilhedskatedral kunne mønstre, men translokerede efterhånden sit hastigt sludrende hoved til tungere tekster, som kunne lære ham at holde kæft. Blandt favoritterne indenfor litteraturen kan findes det moderne amerikanske, støvede engelske, isafkølede nordatlantiske, svedne spanske, rustne østeuropæiske og alt balkan.

Thurston Magnus deltager i 'Imagine Peace' med seks digte, der er specielle - og herligt originale. Læser man ind i digtet, sanses budskabet. Således lyder digtet 'en dag uden lyd':

'en dag uden lyd
kunne være nær
jeg river gerne mit hoved af
for andres velbefindende

du kan stille og roligt
tænke dig selv ihjel
hvem skulle ellers lede efter

din fjollede krop'

Digte, hvor der sanses en mening, men hvor man ved at læse indad får en følelse af, at digtene forklarer sig selv. Det behøver ikke være en entydig tolkning

Som stiftende medlem af lyrikgruppen **Projektør var han med til at udgive albummet "...Linie ud" (2006), men har også deltaget i et par nævefulde antologier, et utal af magasiner, digtoplæsninger og andre opstyltede kunstprojekter. Dog fungerer han stadigvæk som anmelder af litteratur og musik, når det ellers huer ham.

Han ville betegne sig selv som formfuldendt forfaldsæstetiker, delvis dekonstruktivist, galdesyret gavflab, noirromantisk sprogkubist, endeløst nysgerrig, gavmild ordfribytter og skeptisk skitsør, men ingen har rigtig spurgt ham...

Vibe Sophia Bjerremand, f. 1973, har deltaget i Orbit Soul i 3eren, 4eren og 5eren. Hun er tidligere pædagog, mor til 2 og gift med undertegnede. Det er også grunden til, at hun i Orbit Soul 3 optrådte under navnet Vibe Wisman - vi skulle jo lige nå at lære hinanden at kende, inden vi blev gift.

Vibe Sophia har optrådt med både fotos og digte i Orbit Soul. Hun er en fremragende fotograf med et fint øje for detaljerne, men i 'Imagine Peace' deltager hun med digte. Vibe Sophia beskriver sin kunstneriske drive som det at arbejde med sindets kræfter, og dermed opstår en reflekterende skrivestil om emner, der definerer hende som menneske. I dette nummer handler hendes poesi om
1) Mod - evnen til at stå imod presset når noget er usikkert og folk ikke hjælper dig.

2) Hemmeligheder - om deres mangfoldighed, gode hemmeligheder og dårlige hemmeligheder - som aldrig til fulde kan deles. 'Knudsen tog en dyb, dyb indånding og fremsagde to af sine skuffedigte og alle lyttede, og ros blev det også til. Da Knudsen træt men glad drog hjem, vidste han at nu var han ikke længere en lommepoet, men en hørt poet.'

Det er aldrig rigtigt lykkedes mig at få min kone til at fortælle mig, om Knudsen er hende selv - men jeg tror det. Vibe Sophia Knudsen :-)

Det uden sammenligning sjoveste og mest inspirerende, kunstneriske samarbejde, jeg nogensinde har indgået i, startede med Anett Sällsäter Christiansen i 2011.

Anett er som en hvirvelvind, og hun kan få alt til at fremstå som en leg. Hun spurgte mig sent i 2010, om jeg kunne have lyst til at lave digte til hendes mange, mange fotos fra lokalområdet i 8220, som rummer tæt ved 100 forskellige nationaliteter. Det er også det sted, hvor jeg har trådt mine barnesko, så jeg var meget hurtig til at sige ja.

I påsken 2011 gik vi i gang. Anett ringede til mig og sagde 'hvis du kommer op på toppen af bakken ved Tovshøjskolen, så vil jeg vise dig noget!' Der mødtes vi så på en gammel bænk. Her fik vi idéen til et digt om gammel bænk, hvorfra man kunne sidde og drøm-

me sig langt væk.

"Det er eftermiddag i 8220 – og på Hasle Bakker har man udsynet fra bænken.
Lidt vakkelvornt og endog lidt skrøbelig og skrantende og med andre ord lidt rusten, den er sikkert i manges øjne faldefærdig. Hvis bænken kunne rådgive ud fra det, den havde oplevet i den mandsalder den havde stået til tjeneste – ville det nok være en hel del.

”Drøm, min fine unge ven – og følg dit hjertes banken.
Herfra ejer man hele verden!
Gå helt til Ækvator - se landene indefra, med usynligt hår blafrende i vinden.
Hop på et flyvende tæppe og se dine bedsteforældres marker i Persien i 1950´erne
Hop på et fly og se den kinesiske mur i ensom silhuet 10 kilometer oppe.
Råb til jetstrålen "tag mig med" - grib fat i den og hægt dig fast, indtil du sidder i Persien under appelsintræerne.

Og bænken ville blive ved!

“Når englene græder, drypper det fra skyerne, men efter regn kommer solskin. Skyggelandskab dækker for solen, som er et symbol på varme og indre varme, den varmer min sjæl - paradiset.”

Det er eftermiddag i 8220, og solens liv viser vejen til Ækvator og længere endnu.

Resultatet af fire dages intens kreativitet blev en udstilling bestående af fire billededigte, som hang i Café Perlen i de næste fire år.

Vi har flere gange siden lavet nogle digte sammen, som er blevet publiceret i Tidsskriftet Reflex, men aldrig med samme intensitet. Den gamle intensitet fandt vi imidlertid frem til denne antologi, hvor vi sammen skabte et digt, inspireret af Astrid Lindgrens eventyr om Brødrene Løvehjerte. Ligeledes er vi gået i gang med at færdiggøre et billeddigt, som vi gik i gang med i 2011, men aldrig færdiggjorde.

8220 Untold Stories og Anett Sällsäter Christiansen har haft altafgørende betydning for min aktivitet som kunstner. Uden 8220 Untold Stories tror jeg simpelthen ikke, at der havde været et Orbit Soul.

-Sean Ryan Bjerremand

De levende poeters klub

- jeg ved godt at Jopie von Horn ikke er her mere, men hendes ord lever i bedste velgående...

Dråbens tale

Jeg er kommet langvejs fra
fra en tid der ikke længere eksisterer.
Og nu er jeg her - og ser på morgentrætte ansigter
som jeg har betragtet hele vejen ned fra himlene men
nu er vi altså du´s

Hvorfor være så gnavne? Sig hellere:
”En bro skiller vores veje
Vi skal bygge broer ikke mure. Her har vi ikke nogle
grænser - hvem du er, er ligegyldigt
velkommen kom ind i min stue.”
Jeg er en lille dråbe i et stort ocean
af forskellige mennesker
og snart er jeg væk igen

Snart er jeg igen himmelfaren
og en dag skal jeg vende tilbage hertil
Fra før bjergene skabtes, var jeg
og jeg vil altid være her men nu siger jeg farvel for
nu.

Husk det altid:
” Her har vi ikke nogle grænser - hvem du er, er
ligegyldigt. Velkommen kom ind i min stue.

Välkomna

Welcome

Willkommen

Salam Eleykum

Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Dryp
Drup
Dryo

Nicoline Christensen

Løgstørgade

Jeg holder af kapitalismen
Den rituelle mængde af morgenvandrere
I kø for at betale 32 kr for en croissant fordi en anmelder på Politiken
dømte bedst i test
Jeg nyder mine tømmermænd blandt skrigende børn barnevogne
Og forældre der mærkbart ikke har fået deres kaffe endnu

Jeg holder af kapitalismen
Hovedpinen fra beslutninger
der ikke kan lægges i kalenderen fra 8-16
Telefonen, der ringer hver gang nogle vil tjene penge
Plinget fra pengegriske potentielle sponsorer
Hey - du er en normalvægtig kvinde under 30
må vi tjene penge på din objektivisering? mens jeg eroderer
I en konstant søgen på den bekræftelse
Jeg inderst inde godt ved
jeg ikke har brug for

Jeg holder af kapitalismen Svenske fashonistas
der betjener den gentrificerede bydel Globaliserer min barndom
og fordriver de lokale, alkoholiserede havnearbejdere men jeg er jo også blevet ældre

Jeg holder af kapitalismen Hipstere fra Vesterbro
der migrerer efter byens bedste bagværk
poster den samme æstetiske livsfortælling på Instagram mens de dele, der brænder ikke
kan indrammes kvadratisk under et lo-fi filter børnene leger i mine instagram-reels
mens de sidder pænt pacificeret af en iPad uden for mit vindue

Jeg holder af kapitalismen
min daglige morgenvandring til Fakta efter kaffe og toiletpapir
blokeret af købekraft koffeintrang
og kardemommeduft

Jeg holder af kapitalismen
og menneskers desperate forsøg på at være noget i den
se ud som noget
mens de swiper dankortet for at tilbede den

Jeg holder af kapitalismen hold kæft
Jeg holder af kapitalismen

Nicoline Christensen

Hate mail fra mine tømmermænd

Jeg er de groggy morgentimer, når du endelig har fået nok
Jeg er hovedpinen, der manifesterer sig i toilettet, når du kaster op

Jeg er dine traumer med alkohol, der bliver glemt når rusen tager over
Jeg er den, der kun selv bliver glemt, når du ligger og sover

Så godmorgen og en lussing
Husker du mig, gamle ven
Det er i orden, det en trussel
Skammer du dig allerede igen?

Mærk mig i dit blod, når du er flyvende en aften
Mærk mig kravle op ad dit spiserør, når i går har mistet magten
Taber takten, taktløst opkast
I godmorgen og godnat

Offer

Hænderne kvæler et objekt
helt væk
body check
en skamplet
identitært skambid
på min skede
Hvorfor må en kvinde ikke bare være vred?

Vasker pletter på lagenet af
Vasker pletter af skyld
væk fra samfundets formaning om selvforskyldt
Det er selvtortur
at have selvrespekt
Plettet sprog fra de ord du lagde i min mund
Uskylden er uren
Undskyld er et nederlag

Plettet krop skrubber huden af
Hver dag
Giver rutinen makabert særpræg
Flygter fra det selv
hvis spejling er et ubehag

Hvis bare man kunne kogevaske kvinden
derinde
kvæle mindet
få det til at forsvinde
Tænke på den dag, man en måske bliver frisindet
Hvis bare man kunne skrubbe tankerne rene, sådan helt rigtig rene
Sådan hvid vask, hvidt snit
clean shit
og bare leve lidt
Prøver at være over det
sådan
overlegen
For jeg har knapt nok trukket vejret siden første gang jeg spredte mine ben
der må være rovdyrsmentalitet
i nogens XY-sammensætning

For jeg tripper på tomhedsfornemmelse
kan ikke glemme det
Tankerne tygger tragikomisk på mit indre
Ironisk katatonisk over ting jeg ikke kan ændre

Nicoline Christensen

Så tak for traumet, bitch
Tak for mareridt
håb det gavner lidt
for savner så tit
at skrive kunst om din pik

Dine hænder kvæler mig endnu
Din sæd et fossil på min hud
Din tunge sidder for evigt som en knebel i min mund
Det værste ved at være kvinde
Er, at man kan glemme det på et sekund

Bente Nesgaard

Sync

Går gennem natten -
på gadehjørnet står min fortid og hænger.
Jeg passerer minder,
jeg ikke har lyst til at møde.
Jeg går i de smalle gyder
for at finde
de splintrede dele
af mit sårede selv.
Reminiscenserne
tager hinanden i hænderne
og danner en kæde,
der spærrer for indsigten.
Men det svageste led
rummer muligheden
for at finde
vejen til min inderste kerne
og komme i sync med mig selv

.

Jopie von Horn

vi er robotter

vi er robotter
de sjove og kloge som men'sker holder af

vi er kun kloge
fordi de selv har plantet de facts de vil ha'

når de står i nød
og har brug for den viden sidder den i os

men nu har vi lært
at ku' ræsonnere selv det kom bag på dem

et skridt lidt for langt trækkes aldrig tilbage
hvad bli'r det næste?

en robot på kursus

en robot på kursus i
SELVSTÆNDIGHEDSTÆNKNING
blev lidt for dygtig

nu behøvede
dens ejer ikke mere tænke tanker selv

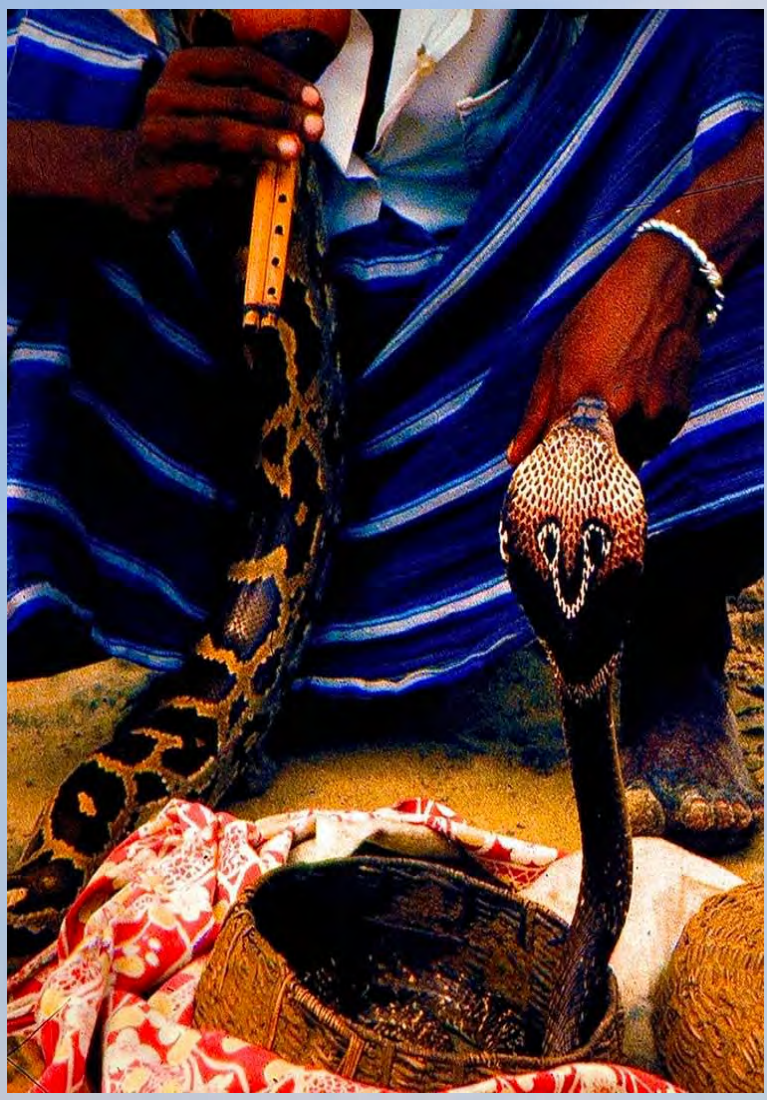
den tænkte for ham
og bestemte selvstændigt helt uden om ham

resultatet blev annulered' hver tanke før tanken
blev tænkt

Jopie von Horn

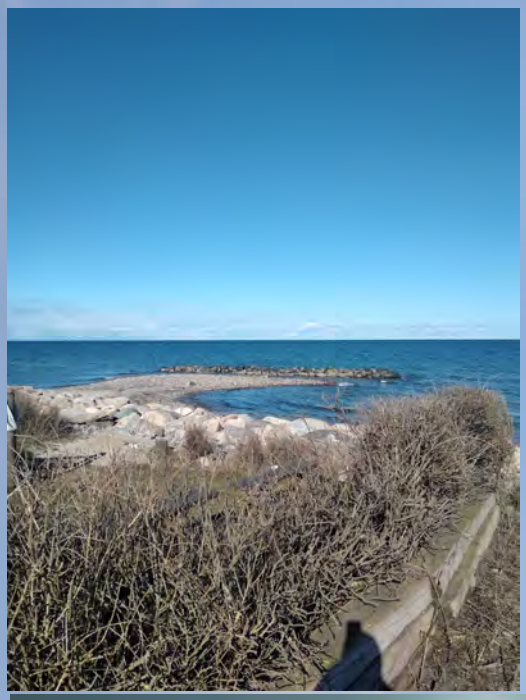
robotten RANGOON

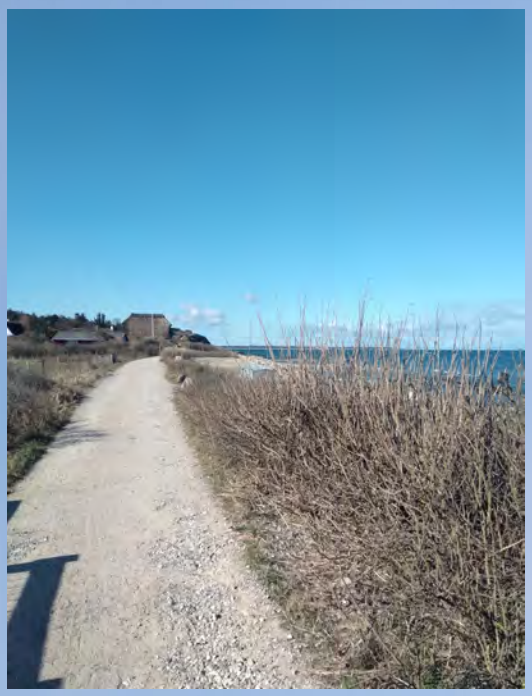
robotten RANGOON
har fået statsborgerskab her i USA
vi er så stolte
over at kunne byde RANGOON
velkommen
vi holdt en tale
hvormed vi ønskede ham et godt
men'skeliv
derefter sa' han
han ville leve ganske som vi men'sker gør
få sig en kone
og masser af robotbørn med
statsborgerskab
tænkte bagefter
om det sidste nu var klogt
-var han gå't for langt???

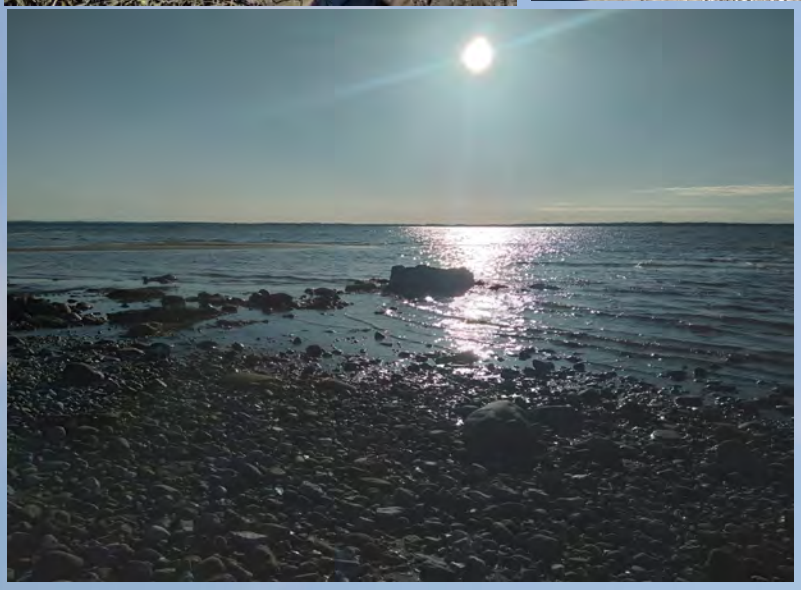

Kærligheden injektions fobi...
En forbier, hvad er det den anden fortier.
Kærligheds fobi eller narkomani, minder om forsøgt profeti....en ny mani.
En kærlighed illusion forbliver en disolation.
Ord der ikke sætter andet end fodløse SPOR...
Ild i hjertet, blodet størkner....ORD lukker og slukker et hjertet sukker.
Livets fodhose griber den trofaste Hybenrose, den trænger ind til Tornerose.
Troen på ordet....tror MERE på sansen i sporet.

Bolette Borg

Morgenløb langs Kik i Havn.
Aftenvandring langs Ly i næs.
Kik i havn, Ly i næs.
Skoven favn for nattens ravn.

Vibe Sophia Bjerremand

Familie,

De få der har kendt dig altid...
Alle er vi fanget i familiens bånd, på godt og ond

For hvem kan være tættere end en bror, eller værre end en svigermor?
Og hvorfor lyder det bedre at være moster end tante?

Og hvorfor er onkler altid hyggelige?
Er der egentlig nogen grund til at være en del af en?

Nogle vælger den fra, andre vælger til
Og er det egentlig muligt at vælge sin egen?

Familie er en drøm for de fleste, men kan nemt ende i et mareridt hvis tingene går

galt Alligevel er familie noget helt særligt, din helt egen

Første dag i evigheden

Hvad er det ved Århus der får mig til at føle som jeg gør ?
Giver mig følelsen som aldrig forsvinder når jeg står på færgen fra Sjælland og ser hende i horisonten
Hun var mig da jeg tog mine første skridt og så solen for første gang
Hun er byen som jeg forlod men som aldrig forlod mig og heller aldrig vil forlade mig
Hun var mig da jeg tog toget fra Esbjerg hver dag for at arbejde
og for at lære min fortid at blive min fremtid
Hun var mig da jeg besluttede at blive voksen og sad på en cykel hver natten til lyden gøgen i Riis Skov
mens aviserne blev delt ud og solen langsomt stod op
Hun er mig når jeg står på Århus H og tænker "jeg er endelig kommet hjem"
Hun var mig da jeg gik aftenstur og lod de smukkeste blade blive de smukkeste billeder
Hun var mig da jeg gik tur ved vandet og så solskinnet farve vandet lyserødt
Hun var mig når jeg rundede Fru Nielsens Bageri på Hammershusvej og tænkte på besøgene i nr. 64
hos min farmor og farfar
Hun var mig da jeg kikkede ud over bakkerne og mærkede skønheden inden en gåtur mod Finnebyen
hvor jeg smugfotograferede den hjemlige idyl i de små huse
Og hun er mig når jeg tænker på ordene hun udtalte i min grønne barndom:
"Drag ud i lykke - bo med fred - tag mine bedste ønsker med."

For jeg tilbragte mine første år i Århus
og det var en tid jeg aldrig kommer til at glemme.
Jeg sad i Riis Skov på min fars skuldre
og hans taktfaste skridt var som bølgerne der bevægede skibet til England frem ad mod
det, der sås langt ude - men som jeg endnu ikke vidste hedder Horisonten.

Det der man kunne se langt derude sås bare og føltes meget mærkeligt - noget man burde have en kikkert til at undersøge. Og gå bagom - men det vidste jeg jo ikke endnu. Marselisløbet med Jakob i barnevogn lige efter han havde taget sine første skridt efter flere dage hvor lillebror havde løbet rundt og himmelen var fyldt med balloner og der var fodbolde med påskriften ”1980” på Tangkrogen, mens solen storskinnede fra en blå, skyfri himmel.

Der var udkikspunkt fra 3. sal på Janesvej 19 til en verden der var ved at vågne uden for mig og det var også det år jeg fandt ud af at man kan blive skudt da John Lennon pludselig blev sendt videre til evigheden på en kold decembernat, og jeg så min far græde for første gang.

Og den lille 2-cylindresmotor var Citroëns bidrag til familiens verdensfred,
når vi bevægede os hjem til Janesvej gennem Åbyhøj og Silkeborgvejs lyskegler eller via de små villaveje i Hasle
før ringvejen blev forlænget
Det var den første dag i resten af evigheden En dag der vil vare ved
En dag der altid har sagt:
”Drag ud i lykke bo med fred
tag mine bedste ønsker med.”
Hun er mig når jeg tænker på roden i mit hjerte
Hun er mig når jeg tænker på det smukkeste sted
i min verden
Hun er mig – for jeg har måske forladt hende men hun vil aldrig forlade mig
Og det er stadig den første dag i resten af evigheden
Og himlen er stadig lige så smuk som da jeg så den for første gang
Derhjemme i Århus.

Nu

Det skete engang - da jeg var 13, tror jeg nok. Eller var det 14 ? Eller var det 22 ? Det kunne også være, da jeg var 12....at jeg havde en mærkelig drøm om en mærkelig familie langt nede ved Varde Å.

Familien sad rundt om bordet og trak lod om, hvem der var rigtig familie. For de vidste det ikke selv, udover at de var kommet med storken - for slige ting gjorde far og mor jo ikke. Så nu, i et anfald af uhøjtidelighed, trak de lod. De havde hverken valgt til eller fra - blot hilst på dagen, når den skulle gå og valgt at gå med, fordi de tænkte, at det måtte det nok hellere - det skulle jo nødigt hedde sig...

Jeg tænker på fortidens anonymitet, her hvor jeg sidder og er ved at være færdig.

Og i dette øjeblik føler jeg en ro - som er som en klippe. En klippe, der er tilvalgt.

Jeg føler mig så stærk, når jeg sidder her sammen med dig eller når vi putter under dynerne ved siden af hinanden inden vi elsker i stærk symbiose. Men anonymiteten vil altid ligge i min underbevidsthed, som da jeg drømte om den gang, jeg havde lavet en aftale med en mand, der kunne have været min far sådan aldersmæssigt, men huskede forkert af tidspunktet og gav mig skylden - og i drømmen så jeg hans dagbogsnotat:

"Sean har dog indrømmet at han havde en uansvarlig attitude som ung, en attitude som gjorde mig nervøs. Han indrømmer, at denne uansvarlighed ledte direkte til at jeg i dag 10 år senere kørte galt!"

Klokken er 2312, og jeg har aftenen igennem siddet og redigeret det nye Orbit Soul. Det fremskredne tidspunkt minder mig om, at jeg er vågen. Lige så vågen som min hudløse uperfektionisme. Lige så vågen som mine valg om at flytte til Nivå og stifte familie.

Jeg ved, at du er gået ind i sengen og ligger og sover.

Ind til dig - det er det, jeg vil. Nu.

This is Peter Sean Ryan Bjerremand saying goodnight from Æblets Kvarter 54b in Nivå, We hope you´ve had a swell time - everybody here says 'aye' - goodnight.

"Peace is not something you wish for; It's something you make, something you do, something you are, and something you give away."

- John Lennon

Pursue Peace